

Bedrijven bewust maken van hun bijdrage aan de CO<sub>2</sub>-emissie. Dat is de eerste doelstelling van Heijmans bij het verzoek aan bedrijven om hun CO<sub>2</sub>-footprint te bepalen. Het past volgens duurzaamheidscoördinator Edwin Manintveld in het beleid van de overheid om duurzamer in te kopen. "Het zijn eisen waarmee iedereen te maken krijgt."

# "We willen de keten meetrekken"

*Edwin Manintveld, duurzaamheidscoördinator Heijmans Infra*

Wat nu weer, moeten veel ondernemers hebben gedacht toen ze van de inkoopmanager van Heijmans het verzoek kregen om hun CO<sub>2</sub>-footprint te bepalen. Een keurige brief, die ze uitnodigde om in kaart te brengen welke bijdrage ze leveren aan de wereldwijde CO<sub>2</sub>-uitstoot. Bij CUMELA Nederland kwamen al snel de vragen binnen. "Moeten we dat doen, wat komt hierna en mogen we dan straks ook minder CO<sub>2</sub> produceren?"

Edwin Manintveld, naast projectmanager bij de werkmaatschappij Heijmans Wegenbouw ook duurzaamheidscoördinator bij Heijmans Infra, kan zich dat goed voorstellen. "Natuurlijk het is weer een stukje papierwerk dat je als bedrijf moet doen. En dit soort bedrijven, de kleinere en middelgrote familiebedrijven, heeft daar natuurlijk een hekel aan. Die willen vooral machines laten draaien en daar geldt mee verdienen. Daarom hebben we het ook zo eenvoudig mogelijk gemaakt, door voorbeeldberekeningen aan te leveren en mensen zelfs te helpen bij het invullen."

Dat is mooi, maar wat hebben de bedrijven er aan? Het is toch vooral extra werk? Manintveld vindt dat dit niet moet worden overdreven. "Het gaat uiteindelijk maar om een paar cijfers, die eenvoudig uit de boekhouding te halen zijn. De belangrijkste is het eigen verbruik van diesel, benzine en gas. Daarnaast moet je nog bekijken hoeveel CO<sub>2</sub> je indirect uitstoot. Dit is de hoeveelheid stroom die je gebruikt."

Manintveld ontkent dat het vaststellen van dit cijfer later zal betekenen dat je als bedrijf op korte termijn ook moet aantonen dat je de emissie hebt verminderd. "Dat is de komende jaren zeker niet onze bedoeling. We beseffen echter wel dat de markt in beweging is en dat onze omgeving andere eisen aan ons stelt. En die eisen, zeker als het gaat om het milieu, zullen eerder worden aangescherpt dan worden verlaagd."

Wat dan de waarde is van deze theoretische exercitie is volgens Manintveld niet moeilijk uit te leggen. "Meten is weten. Je moet vandaag de dag gewoon weten als bedrijf wat je impact is op de omgeving, zodat mensen en bedrijven zich minimaal bewust worden van de bijdrage aan de

CO<sub>2</sub>-emissie." Natuurlijk is dat niet alleen omdat Heijmans zich zo om het milieu bekommert, erkent hij. Voor een deel zijn wij hier ook gewoon toe aangezet door eisen die onze opdrachtgevers stellen. De komende jaren eist bijvoorbeeld de landelijke overheid bij alle inschrijvingen dat het werk 100 procent duurzaam wordt uitgevoerd. Bij gemeenten geldt een norm van 75 procent en bij andere instanties, zoals waterschappen, is dat 50 procent. Dat zien wij op ons af komen en dus hebben we in ons bedrijf een duurzaamheidsprogramma opgezet."

Maar hoe moet dat als je bedrijf groeit? Dan neemt de CO<sub>2</sub>-emissie toch vanzelf toe? "Dat beseffen wij ons ook, daarom zullen we altijd kijken naar de reden van die toename. Je kunt dan denken aan CO<sub>2</sub>-emissie gerelateerd aan omzet. Stijgt de omzet, dan is het logisch dat je ook meer CO<sub>2</sub> produceert. Per geproduceerde eenheid moet de CO<sub>2</sub>-uitstoot dan wel verminderen."

*"Wie gelooft in een beter milieu, moet aan de slag met duurzaamheid."*

Heijmans heeft duurzaamheid serieus opgepakt en kijkt bij elke maatregel naar de invloed op de drie P's, People, Planet en Profit. Die afweging is absoluut nodig, vindt Manintveld, want je moet nooit met oogkleppen op een maatregel nemen. "Een goed voorbeeld is het roetfilter. Dat kan heel goed zijn voor de mensen die vlak bij de machine werken. Of het milieu ermee gebaat is, is maar de vraag, doordat je vaak meer brandstof verbruikt en het roetfilter ook geproduceerd en later weer verwerkt moet worden. Daarnaast zijn de kosten van het aanbrengen van een roetfilter vaak enorm. Die belangen moet je afwegen. Gaat het om een overslagmachine, dan kun je zeggen: we doen het niet, want het levert te weinig op. Is het een machine waar veel mensen langs werken, dan is het zeker de overweging waard, omdat de gezondheid van de mensen het allerbelangrijkste is."

Op een vergelijkbare wijze wordt op allerlei manieren bekeken hoe het bedrijf duurzamer kan werken. Veel van die initiatieven zijn afgeleid van de CO<sub>2</sub>-prestatieladder die is opgesteld door ProRail (zie het artikel op de volgende pagina), vertelt Manintveld. "Het mooie van de CO<sub>2</sub>-prestatieladder is dat het niet alleen stimuleert om binnen het eigen bedrijf actie te ondernemen, maar dat het je ook beloont als je andere ketenpartijen meetrekt."

Dat is wat bedrijven nu ondervinden met de vraag om hun CO<sub>2</sub>-footprint aan te leveren. Heijmans neemt daarmee het initiatief in de keten en dat helpt het bedrijf een stap omhoog op de CO<sub>2</sub>-prestatieladder. Dat is echter maar één onderdeel, benadrukt Manintveld. "Binnen ons hele bedrijf zijn we er nu mee bezig. Vanaf onderzoek en ontwikkeling tot de mensen op de werkvloer. Overal stimuleren we medewerkers om te zoeken naar mogelijkheden om duurzamer te werken."

Het is nu aan de bedrijven waarmee Heijmans zaken doet om ook verder te komen, stelt Manintveld. "Na het maken van een footprint hopen we dat ze daar ook zelf actief mee aan de slag gaan." Hij verwacht dat bedrijven die veel voor overheden en semi-overheden werken dat op korte termijn zullen doen. "Op alle gebieden wordt duurzaamheid een thema. Wie mee wil blijven doen, zal dus aan de slag moeten. Natuurlijk is dat in een klein bedrijf lastiger, maar aan de andere kant: het bedrijf is ook overzichtelijker. Wij moeten op alle niveaus en in alle werkmaatschappijen kijken hoe we aan de doelstelling voldoen. Kleinere bedrijven kunnen zich veel meer richten op het beperken van de CO<sub>2</sub>-uitstoot. Door zuiniger te werken, door zuiniger machines te kopen of na te denken over de werkwijze. Wie dat bewust doet, kan er vaak ook nog extra rendement uit halen, want bijvoorbeeld brandstof besparen, betekent ook besparen op de uitgaven. Slaag je er in dat inzichtelijk te maken, dan stijgt je direct op de ladder. Waar het vooral om gaat, is dat je in het hele bedrijf gaat werken aan duurzaamheid. Dat is iets waar we allemaal belang bij hebben."

*Tekst & foto: Toon van der Stok*

